

شهید عبدالرضا کرمی حسن بقعه
ولادت: ۱۳۴۳/۹/۱، استان کرمانشاه
پذیرش در رشته مدیریت دولتی
شهادت: ۱۳۶۶/۵/۱۵، سردشت، عملیات نصر ۷
آرامگاه: کرمانشاه، هرسین، گلزار شهدا

زندگی نامه

شهید عبدالرضا کرمی در اولین روز از آذر ۱۳۴۳ در شهرستان هرسین متولد شد. پس از گذراندن تحصیلات ابتدایی و راهنمایی، دوره دبیرستان را در مدرسه دکتر علی شریعتی در رشته علوم تجربی در هرسین به پایان رساند. در دوره متوسطه در تشکیل انجمن های اسلامی مدارس این شهر نقش مؤثری داشت. پس از دریافت دیپلم به منظور خدمت به مردم مستضعف و محروم راهی مناطق غرب کشور شد و در جهاد سازندگی به خدمت پرداخت.

در سال ۱۳۶۱ در کنکور سراسری مراکز تربیت معلم شرکت نمود و در رشته امور تربیتی پذیرفته شد و برای گذراندن دوران تربیت معلم رهسپار تهران شد. پس از فراغت از تحصیل در یکی از روستاهای گیلان غرب مشغول تدریس گردید و در سال ۱۳۶۳ به عنوان مربی تربیتی به خدمت ادامه داد. در بهمن ۱۳۶۴ برای نخستین بار همراه عده ای از دانشجویان تربیت معلم به جبهه رفت و پس از آن به جزیره مجنون و سردشت اعزام شد. او پس از شرکت در کنکور سراسری دانشگاه ها در رشته مدیریت دولتی دانشگاه شهید بهشتی پذیرفته شد. پس از یک سال تحصیل، بار دیگر همراه تیپ نبی اکرم (ص) راهی جبهه گردید. با نزدیک شدن عملیات نصر ۷ در گروهان ویژه ثبت نام نمود، تا این که در پانزدهم مرداد ۱۳۶۶ به لقاء الله شتافت.

فرازی از وصیت‌نامه

با سلام و درود فراوان به محضر ولیّ عصر امام زمان (عج) و امام امت خمینی بت شکن، زمینه‌ساز ظهور حضرت مهدی (عج) و امت شهید پرور ایران. سلام به امتی که در طول هفت سال در جنگی نابرابر که دشمن بعثی به فرمان شرق و غرب آغازگر آن بوده، همچون کوهی استوار در برابر صدام و عمّال پوسیده او از خود مقاومت و ایثار نشان داد.

بارالها! سوگند به نام با جلال که این بار خالصانه رو به سوی تو آورده‌ام؛ بپذیر مرا یا الله. من بنده‌ای ضعیف و درمانده‌ام. تویی که امر فرمودی که برای انجام حوائج و رفع مشکلات به درگاہت دعا کنم. من هم امرت را اطاعت کردم و در حضورت به ذلت و عبودیت افتادم. من بنده ذلیل و ناتوان درگاہت هستم. با این که بارها توبه‌ام را شکستم، باز با روی گشاده مرا پذیرفتی و به من لطف کردی و با این که نتوانستم حق بندگی خود را ادا کنم، ولی تو حق خدایی و پروردگاری را ادا نمودی. تو خود، مرا و زبانم را به حمد و ثنایت مترنم ساختی و باطنم را به دوستی خود آشنا کردی و علاقه‌ام را به معصومان افزون کردی.

ای کسانی که به این دنیای دون و پست دلبستگی دارید! بدانید که «إِنَّمَا الدُّنْيَا دَارٌ مَّجَازٍ وَ الْآخِرَةُ دَارُ قَرَارٍ»^۱ این دنیا رفتنی است و به گفته پیامبر اکرم (ص): «حُبُّ الدُّنْيَا رَأْسُ كُلِّ خَطِيئَةٍ» حبّ دنیا منشأ هر پستی و پلیدی است و باید به فکر توشه آخرت بود و مرگی که از آن فرار می‌کنید، بالاخره گریبان شما را خواهد گرفت.

طبق گفته شهید بهشتی هر انقلاب دو چهره دارد: یکی «خون» و دیگری «پیام»؛ یک عده باید کاری حسینی کنند و عده دیگر کار زینبی. حافظ خون شهدا باشید و از دستاوردهای انقلاب حفاظت کنید و از همه مهم‌تر رهبر عظیم و بت‌شکن زمان و منجی عالم اسلام را تنها نگذارید.

^۱ نهج‌البلاغه، خطبه ۲۰۳